

אוחאי – רוח המעיין

ארמניה

חיו פעם איכר ואשתו והיה להם בן. כשהבן גדל
אבא החליט שהגיע זמן ללמד אותו מקצוע כלשהו
והוא הלך אתו למצוא לו מורה מתאים. בדרך עברו
ליד מעיין, וכאשר שתו מים האיכר קרא:

"אוחאי!"

מהמים יצא אוחאי, רוח המים, ושאל:

"מה רצונך? לאן אתם הולכים?"

"אני הולך לחפש את מי שילמד מקצוע לבני."

"תן לי אותו. אני בעל מקצוע טוב. אלמד אותו" ענה

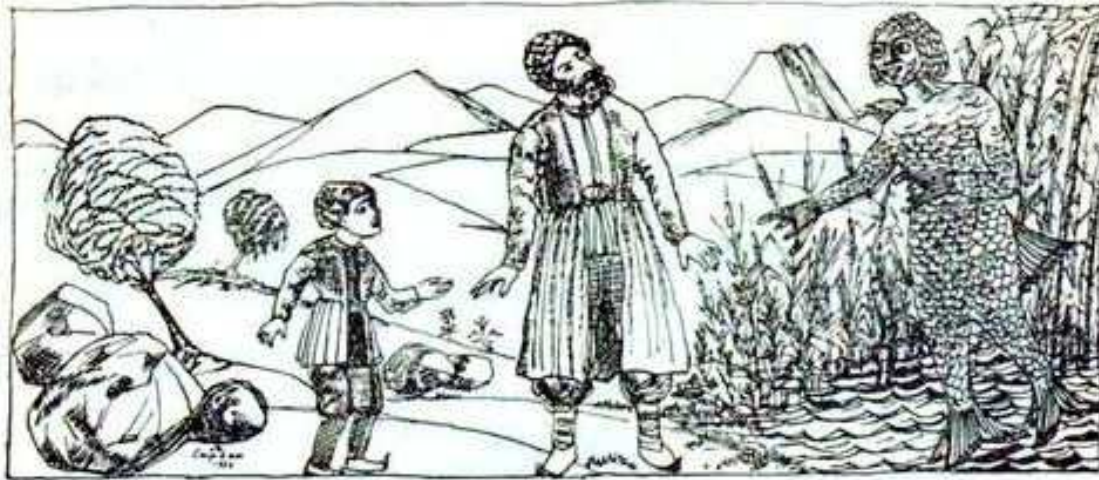
אוחאי.

האיכר הסכים. אוחאי לקח את הנער וירד אתו

למים, והאיכר חזר הביתה.

עבר זמן. הורים של הנער עבדו קשה והיו זקוקים

לעזרה. ויום אחד האיכר בא למעיין וקרא שוב:

"אוחאי!"

הופיע אוחאי מהמים ושאל:

"למה קראת לי?"

"קשה לנו לחיות" ענה האיכר "באתי לקחת את בני. מוטב שיעזור בבית."

"הוא עוד לא למד מספיק" אמר אוחאי.

"אם כך, תן לנו דבר מה כדי להקל עלינו את החיים."

אוחאי ירד למים ואחר כך יצא עם מפת שולחן. נתן אותה לאיכר ואמר:

"אם תרצה לאכול, פרוש את המפה על השולחן".

האיכר לקח את המפה וחזר הביתה. בבית פרש

אותה על השולחן ועל המפה הופיעו במאכלים

מובחרים שונים.

מאז זוג האיכרים חיו טוב והיה להם אוכל בשפע.

אבל פעם אמרה האישה:

"אולי כדאי להזמין אלינו את ראש הכפר?"

"לא כדאי, אישה" ענה האיכר "היא תראה את

המפה, תקנא ותרצה לקחת אותה."

"אז מה? דווקא שתקנא! בכל זאת אזמין אותה!"

התעקשה האישה.

"לא צריך. עוד תצטערי!"

אבל דבריו לא הועילו ויום אחד ראש הכפר עם

אשתו ועוד שכנים הוזמנו למסיבה.

האורחים שהגיעו הופתעו כשראו שבעלת בית לא

הכינה מראש כל כיבוד. אפילו אש בתנור לא

בערה.

"למה הזמינו אותנו?" השתוממו.

אבל כשהגיע זמן הארוחה בעלת הבית פרשה את

מפת הקסם וזו התכסותה מיד עם מאכלים
מובחרים.

אשת ראש הכפר מיד חשבה "אני מוכרחה לגנוב
את המפה!" ואמרה לבעלה:
"יש אצלנו מפת שולחן דומה בדיוק לזו! תביא
אותה הנה."

ראש הכפר רץ מיד והביא את המפה ואשתו
החליפה אותה בהסתר במפת הקסם של בעלת
בית.

האורחים התפזרו ובערב, כאשר בעלי הבית רצו
לגשת לארוחה, המפה שלהם לא הביאה להם
אוכל. האיכר מיד הבין שקרה המעשה שלו הוא
ציפה, ושאשת ראש הכפר גנבה את המפה. כבר

למחרת הלך יחד עם אשתו למעיין וקראו שם:
"אוחאי!"

אוחאי יצא מיד מהמים ושאל:
"מה נחוץ לכם?"

"אנו רוצים לאכול!"

"הרי לשם כך נתתי לכם מפת שולחן!"

"אבל אשת ראש הכפר גנבה אותה."

אוחאי טבל שוב במים וחזר עם דלעת.

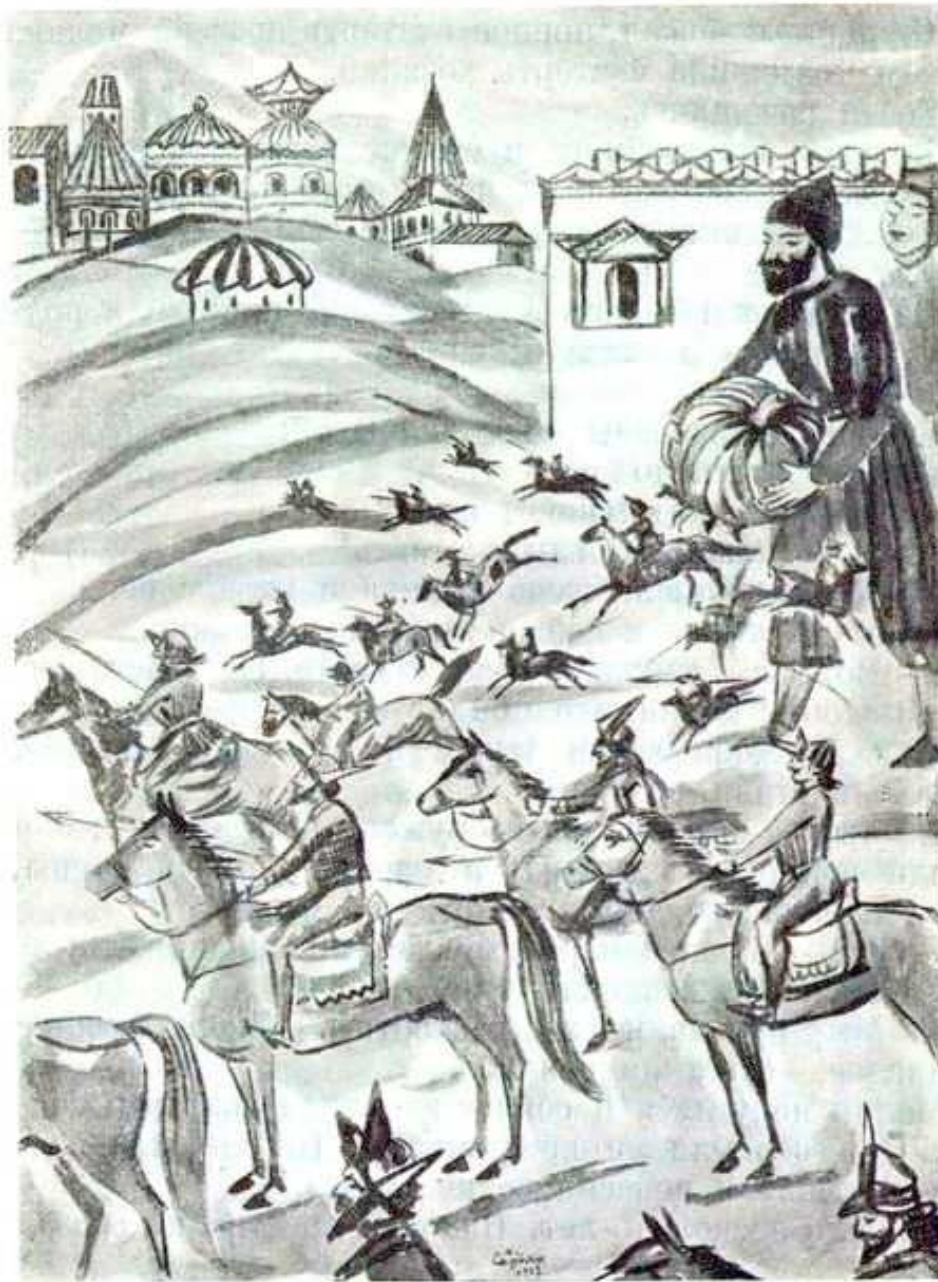
"הנה לכם דלעת. עם תכו בה יצאו מהדלעת

בחורים צעירים ויתחילו ללחום בראש הכפר."

האיכר ואשתו לקחו את הדלעת וחזרו הביתה. שם

הכו בדלעת וממנה יצאו בחורים ופרשים שמיד

התנפלו על ביתו של ראש הכפר והתחילו לשבור

שם קירות, חלונות ודלתות.
השכנים התאספו סביב ושאלו:
"למה אתם הורסים את הבית הזה?"
"באתי עם עוזרים כדי לקחת את מפת השולחן
הקסומה שלנו. אשת ראש הכפר גנבה אותה" ענה
האיכר.

ראש הכפר נבהל ומיד החזיר להם את המפה.
האיכר החזיר את הבחורים הצעירים לדלעת ועם
מפת הקסם חזר הביתה.

בת הייתה לאוחאי. הצעיר, בן האיכר, מצא חן
בעיניה, היא ריחמה עליו והחליטה לעזור לו. פעם

הראתה לו מקום מוסתר ואמרה:

"ראה את הגולגלות שמונחות כאן. הן של

התלמידים של אבא שלי. הוא לא רוצה שיהיו בני אדם שיודעים קסמים כמוהו. לכן אם אבא ישאל אתך פעם האם למדת כבר מספיק את המלאכה, ענה 'לא'. אחרת גם אתה תאבד את ראשך."

עברו שנים אחדות ויום אחד אמר האיכר לאשתו: "אני חושב שבננו למד כבר מספיק. נלך להביא אותו הביתה."

הם הלכו שוב למעיין, שתו קצת מים וקראו: "אוחאי!"

אוחאי הופיע ושאל: "למה קראתם לי?"

"תחזיר לנו את בננו. מספיק לימדת אותו!"

"אלך לראות" ענה אוחאי "אם אראה שלמד

מספיק, אביא אותו" וחזר למים.

הוא ניגש לבן האיכר ושאל: "נו בחור, אמור האם למדת כבר מקצוע? אבא ואמא רוצים לקחת אתך הביתה."

"לא, אדוני, עדיין לא למדתי מספיק" ענה הצעיר. אוחאי התחיל להרביץ לו מכות וצעק: "אמור שלמדת די! אמור שלמדת די!"

אך הצעיר כל הזמן אומר "לא, לא, לא!"

בסוף אוחאי התייאש והחזיר את הצעיר להורים. בדרך הביתה אמר הבן להוריו: "לכו קדימה. אבוא מיד אחריכם."

אחרי שההורים הלכו הצעיר הפך את עצמו לסוס, דהר בדרך, עבר על יד ההורים, הפך שוב לבן אדם

וניגש להוריו. אבא אמר לו:
"חבל בני שלא הלכת אתנו. לפני כמה רגעים עבר
כאן סוס יפה. אילו היית כאן יכולנו לתפוס אותו."
כל זמן שהלכו בדרך הבן הפך את עצמו לבעלי
חיים שונים ועבר ליד ההורים. ובבית אמר לאבא:
"אבא, הסוס וכל יתר החיות שראיתם בדרך, אלה
הייתי אני. המקצוע שלמדתי הוא מטמורפוזזה,
שינוי דמות. עכשיו אהפוך לסוס ואתה תמכור אותי
בשוק. אבל שים לב, על תמכור אתי את המושכה,
כי אם תמכור אותה, כבר לא אוכל לחזור."
וכך הפך הבן את עצמו מספר פעמים לסוס, אבא
מכר אותו בשוק, ובערב הבן היה חוזר הביתה.
אך יום אחד אוחאי הזדמן לשוק. הוא הכיר בסוס

את התלמיד שלו ובמוכר את האיכר, וניגש אליהם.
אך האב לא הכיר את אוחאי.
"כמה עולה הסוס הזה?" שאל אוחאי.
"מאה וחמישים זהובים" ענה האב.
"אני קונה אותו יחד עם המושכה."
"לא. אני לא מוכר את מושכה."
"אתן לך מאתיים זהובים אם תמכור עם המושכה."
האיכר התפתה והסכים.
אוחאי הביא את הסוס אליו, קשר אותו לעמוד
ואמר לבתו:
"שמרי עליו ואני הולך להביא קשת וחץ כדי להרוג
אותו."
אך הבת שיחררה את הסוס וזה הפך את עצמו

ליונה ועף משם.
כשראה זאת אוחאי הוא הפך את עצמו לנץ
והתחיל לרדוף אחרי היונה.
היונה עפה מעל חגיגת חתונה, והפכה את עצמה
לורד שנפל בין האורחים בסעודה. ואז הנץ הפך
לזמר חתונות ועם סאז ביד ניגש לאורחים. כל
האורחים הריחו לפי התור את הורד. כשהורד הגיע
לאוחאי, שהיה בדמות הזמר, זה תפס אותו ביד
ורצה לשבור לחתיכות. אך הורד הפך לחופן דוחן
והתפזר על הרצפה. הזמר הפך מיד לתרנגולת
שהתחילה לנקר את הדוחן. אך גרגיר אחד של
הדוחן נפל לתוך האפודה של אחד האורחים.
הגרגיר הזה הפך מיד לשועל, חטף את התרנגולת

וטרף אותה. אחר כך השועל הפך את עצמו שוב
לבחור צעיר, התיישב בין האורחים והתחיל לחגוג
יחד אתם.

כך בא אוחאי האכזר אל סופו.

